

**VRHOVNI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE**

Putem

**TRGOVAČKOG SUDA
U SPLITU**

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Pravna stvar:

IZ RUKE

Priloga 3

Na posl.br. :

11-12-2020

1. St-19/2015 – 547 i St-19/2015-557

i

PŽ-75PŽ-3980/2020-4

predano za poštu obično-pl.p. d.ve. 07.12. 20. 20.
POŠTA ZAGREB R P1 802 177 4
broj primjeraka 3 priloga 3 x 2
taksirano KN POMIG

ŽALITELJI U TRGOVAČKOM SPORU:

DRAGUTIN MATAK, Maruševac 81B, Maruševac, OIB: 89297534357

TEREZIJA MITROVIĆ, Zagreb, Bartolići 11, OIB: 48028424035

Prijedlog predaje i potpisuje po članu uže obitelji, temeljem specijalne punomoći Krešimir

Mitroviću iz Bartolići 11, Zagreb

NIKICA MARETIĆ, Ivana Meštrovića 33, Šibenik

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

Zbog:

- Nedostatne prakse revizijskog Suda
- Nejedinstvenosti prakse viših sudova
- Nejedinstvene primjene prava tijekom drugostupanjskog postupka, i privilegiranog položaja Republike Hrvatske u njegovoj primjeni

Primjeraka 3

temeljem čl. 385. ZPP-a, u svezi čl. 400. ZPP-a

I Prijedlog se podnosi Vrhovnom sudu Republike Hrvatske za dopuštenje revizije protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl.broj: PŽ-75PŽ-3980/2020-4 od 06. listopada 2020.g. (dalje u tekstu: drugostupanjsko rješenje), sukladno odredbi čl. 385 Zakona o parničnom postupku, u svezi čl. 400. Zakona o parničnom postupku (u daljem tekstu: ZPP), kao i s vezi bitne povrede parničnog postupka opisane člankom 354., stavkom (11) Zakona, obzirom da su pobijanim drugostupanjskim rješenjem odbijene žalbe žalitelja Filčić, Matak, Mitrović i Maretić i potvrđena prvostupanjska rješenja Trgovačkog suda u Splitu Posl.broj: 1. St-19/2015 – 547 od 15. srpnja 2020.g. i 1.St-19/2015 – 557 od 24. kolovoza 2020.g.

, a budući da ta presuda:

a) nema razloga o odlučnim činjenicama, jer uopće nisu ispitani navodi žalitelja o tome da se pobijanim rješenjem prvostupanjskog suda nalaže isplatiti više od 22 milijuna kuna iz imovine održivog dužnika nego su ukupni pravomoćno utvrđeni dugovi tog dužnika

b) ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a izreka je nerazumljiva, jer se njome bez obrazloženja žalba jednog od žalitelja odbacuje u potpunosti kao nedopuštena, iako je i taj žalitelj imao isti status kao i preostali žalitelji kojima je žalba dopuštena, ali odbačena kao „neosnovana“

c) u svojem izrijeku navodi jasne i bitne proturječnosti između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju spisa temeljem kojeg je donesena i onoga što se doista nalazi u samim spisima, na način da je navodnom vjerovniku Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava na ime doprinosa (dalje u tekstu: vjerovnik RH Porezna uprava) omogućeno stjecanje protupravne imovinske koristi u visini namjanje 22 milijuna kuna, naknadnim uvrštenjem neutemeljene, nedokazane i prema ranijim pravomoćnim rješenjima nadležnog suda u Splitu već obračunate tražbine istog vjerovnika, i koja je stvar prvim rješenjem istog Suda posl.broj: 12. St-19/2015 od 05.11.2015. godine posebno ispitana i u sklopu kojeg pravomoćnog rješenja je jasno utvrđeno da je pobijana tražbina vjerovnika RH Porezna uprava već unesena u brutto tražbine bivših radnika, zaposlenika i uprave održivog dužnika, pa vjerovnik RH Porezna uprava za tu pobijanu tražbinu nije bio ni stranka u postupku, pri čemu se „naknadno“ uvrštenje pobijane tražbine dogodilo čak 44 mjeseci nakon otvaranja stečajnog postupka nad održivim dužnikom, i 40 mjeseci nakon pravomoćnosti rješenja o otvaranju postupka.

Pobijanim drugostupanjskim rješenjem donesena je zabrana pristupa žalitelja njihovom stvarnom materijalnom pravu na redovni pravni lijek zajamčenom Ustavom RH, i unatoč nepostojanju zapreke za tu pravnu činidbu u aktualnom Stečajnom zakonu RH, dakle žaliteljima je u potpunosti zanjeto zakonsko i ustavno pravo da pobijanu neutemeljenu i nezakonitu isplatu iz stečajne mase u korist vjerovnika RH – Poreznu upravu osporavaju redovnim pravnim lijekom, temeljem opsežne dokazne dokumentacije nastale pri samom prvostupanjskom sudu.

II Pobijano drugostupanjsko rješenje je doneseno 06. listopada 2020.g., objavljeno je dana 27.10.2020., i žaliteljima dostavljeno najranije dana 05.11.2020.g., sukladno odredbama Stečajnog zakona. Kako je posljednji dan roka za ulaganje prijedloga za dopuštenje revizije Vrhovnom sudu pao na neradni dan, molimo da se kao zadnji dan roka od 30 dana prizna današnji dan, ponedjeljak 07.12.2020. godine.

III Ovaj zahtjev podnosi se za dopuštenje revizije pred Vrhovnim sudom RH protiv drugostupanjskog rješenja zbog toga što odluka u predmetnoj stvari ovisi o rješenju materijalnopravnog i postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti građana, ...jer

... – o navedenim pitanjima revizijski sud još nije zauzeo pravna shvaćanja, a radi se o pitanjima o kojima je drugostupanjski sud zauzeo stajalište koje je potpuno oprečno postojećoj praksi na području stečajnog prava u Republici Hrvatskoj, odredbama aktualnog Stečajnog zakona, kao i stručnim tumačenjima uvaženih i uglednih pravnika i sudaca o roku za upis tražbina u stečajnim postupcima u RH, čime je bitno narušena pravna sigurnost u području vođenja stečajeva u Republici Hrvatskoj. Visoki trgovački sud je u ovoj pravnoj stvari od osobite važnosti za hrvatsko gospodarstvo izveo akt suđenja bez spisa, i odbacio bilo kakvu mogućnost da ispita bitne činjenice i dokaze koji su očito već ranije postojali u postupku, dakle da ispita meritum pravne stvari, sa nepotpunim opravdanjem da žaliteljima žalba nije dopuštena ili osnovana, što također nije stvarno činjenično stanje u ovom konkretnom slučaju za područje EU, a istovremeno nije od utjecaja niti umanjuje štetnost činjenice da je vjerovnik RH – Porezna uprava održivog stečajnog dužnika opteretio neutemeljenom, već jednom obračunatom tražbinom visine 22 milijuna kuna, 40 mjeseci izvan zakonskog roka.

Tako je drugostupanjski sud omogućio drugoj stran izrazito privilegirani položaj pred zakonom, što je u ovom slučaju vrlo gruba povreda prava svih stranki na ravnopravnost pred zakonom i fer sudski-postupak, jer je druga strana Republika Hrvatska.

IV. Podnositelji Prijedloga za dopuštenje revizije predlažu Vrhovnom sudu da o ovoj pravnoj stvari zatraži i mišljenje Suda EU, obzirom da su propisi EU oko pravila i rokova za vođenje stečajeva na području EU bitno izmijenjeni posebnih godina, a posebno nakon otvaranja stečajnog postupka iz naslova, a prethodno prvom, nepravomoćnom priznanju nadležnog suda u Splitu tražbine vjerovnika RH „za doprinose“ u siječnju 2019.godine.

Mišljenja smo da takav način upisa pobijane tražbine nije dozvoljen na području EU od 2016.godine, to jest da je njezinim naknadnim unosom u postupak St-19/2015 tri godine i 8 mjeseci nakon otvaranja tog stečajnog postupka nezakonit u smislu propisa i uredbi EU, odnosno obvezujućih direktiva Europskog parlamenta i Vijeća EU. Stoga je izuzetno bitno ne samo za hrvatsku pravnu stečevinu, nego i za pravnu praksu čitave EU da se ovo pitanje riješi na jednom od nacionalnih sudova zemlje članice EU, Republike Hrvatske, ako je potrebno i uz stručno mišljenje Suda EU. Postoji osnovana mogućnost da niti jedan nacionalni vrhovni sud neke zemlje članice EU nije još sudio o ovakvoj pravnoj stvari, i da nema potrebite prakse, jer niti jedno ministarstvo financije neke zemlje članice EU nije pokušalo protupravno nadodati višemilijunsku tražbinu vrijednosti gotovo 10% ukupne imovine održivog stečajnog dužnika u stečajni postupak više od 3 godine nakon njegova otvaranja. I tako mu bitno smanjiti kvalitetu „održivosti“ i diskreditirati i spriječiti u procesu restrukturiranja, obnove proizvodnje i izlaska iz stečajnog postupka.

Za sada vjerovnik RH „za doprinose“ nije osigurao ni nadležnom sudu ili VTS RH dostavio bilo kakav dokaz o stvarnom porijeklu te svoje pobijane tražbine, ni dokaz da je tražbina stečena u maniri „dobre vjere“ dužnika i preostalih vjerovnika. Pa ni nas žalitelja, malih dioničara dužnika, kojima su nizom od vjerovnika, njegovih institucija i nacionalnih sudova ovjerenih dokumenata zajamčeni i izlazak iz stečaja dužnika, i zadržavanje polovice imovine dužnika za potrebe nastavka poslovanja, odnosno mogući povrat te imovine svim dioničarima dužnika sukladno broju dionica.

Stoga ovaj slučaj otvara prostor za ozbiljnu zlouporabu najširih ovlasti administrativnog aparata jedne države članice EU, da se u određenim prilikama neprilično i neutemeljeno povećava tražbina državnog proračuna i/ili porezne uprave članice EU u stečajnim postupcima, nekoliko godina nakon njihovog otvaranja, dakle u periodu kada je postupak već trebao biti dovršen, a društvo kapitala ponovno uvršteno na službeno ili redovito tržište kapitala. I da se na taj način spriječava održivost stečajnih dužnika povoljnog omjera ukupne imovine i dugova, i tako sabotira gospodarski rast i razvoj zemlje članice EU i jednak razvitak svih njezinih krajeva zajamčen u slučaju Hrvatske i Ustavom, čl. 52, u korist sekundarnih organizacija i lokalnih samouprava, ili privatno-javnih poduzeća, dakle na štetu kolektiva. Zbog ove specifičnosti slučaja nepravičnog i gospodarski jako štetnog opterećivanja održivog dužnika „Kaštelanski staklenici d.d.“ dvostruko knjiženim multimilijunskim tražbinama u korist RH i porezne uprave, držimo stav da hrvatski Vrhovni sud ima i etičku dužnost čim prije odobriti nama žaliteljima podnošenje revizije na tri povezane presude iz naslova.

Jer sve to se u ovom slučaju izvelo i protupravno ozakonilo na štetu svih ostalih stečajnih vjerovnika, poput dobavljača, radnika, kooperanata, a u konačnici i manjinskih dioničara održivih dužnika, kojima su zemlje članice EU sukladno propisima Unije dužne svima po navedenom redoslijedu osigurati istovjetan položaj u stečajnom postupku. Pri svemu tome je kod ovog stečajnog dužnika Republika Hrvatska u svibnju 2015. godine putem svoje institucije Financijska agencija – FINA, otvorila stečajni postupak kada je poduzeće imalo svega 23% duga na ukupnu imovinu, što je „Kaštelanske staklenike“ d.d. u rujnu 2015. godine svrstavalo 20% najboljih dioničkih društava po niskoj zaduženosti na europskim burzama, a stečaj je otvoren bez zakonski obveznog rješenja Ministra financija iz Uredbe koja priliježe Zakonu o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi sukladno kojem je FINA nadležnom sudu u Splitu predložila sporni stečaj. Dakle i sam stečajni postupak St-19/2015 pokrenut je u uvjetima osporive zakonitosti. Čak i u prosincu 2017. godine ministar državne imovine, uvaženi doktor ekonomskih znanosti Goran Marić, podnio je Saboru Republike Hrvatske pisano izvješće u kojem jasno stoji da je zaduženost Kaštelanskih staklenika d.d. manja od 33%. Tek još 13 mjeseci nakon toga vjerovnik „RH Porezna uprava“ opeteretio je sa dodatnom multimilijunskom tražbinom održivog dužnika, što su nacionalni trgovački sudovi dopustili tome vjerovniku, propustivši od njega zatražiti i ispitati konkretne dokaze o stvarnom postojanju tako visoke tražbine. Proizlazi da je Drugostupanjski sud u ovome postupku funkcionirao potpuno izvan zakonskih okvira Republike Hrvatske i Europske Unije – sudio je bez spisa, a pri vođenju spora zaobišao ili posve ignorirao pravnu stečevinu EU, europsko i hrvatsko stečajno pravo, i nacionalni Stečajni zakon, koji akti redom jasno reguliraju kada se, u kojem roku i na koji način unose tražbine državnog proračuna i Porezne uprave u stečajni postupak održivih dužnika, i kojom se dokumentacijom one potkrijepljuju.

Zbog svega navedenoga i činjenice da se ovaj slučaj neposredno i dokazivo tiče svih građana Republike Hrvatske i mogućeg nepoštivanja više od jedne direktive Europskog parlamenta i Vijeća EU, molimo da se naš Prijedlog za dopuštenjem Revizije na PŽ-75PŽ-3980/2020-4 dopusti po hitnom postupku, u roku od 30 dana od dana podnošenja ovog Prijedloga.

Ukoliko se Revizija ne omogući u tom roku biti ćemo slobodni stručno mišljenje o ovoj pravnoj stvari zatražiti od Europske Komisije direktno i neposredno, i zatražiti da se ovaj slučaj preseli na Sud EU sa naznakom da se u Hrvatskoj stečajevi vode bez poštivanja europskog stečajnog prava, propisa Europske Unije i smjernica Europske komisije. Ako vam bude potreban koji dan više mi ćemo u ovom za hrvatsko gospodarstvo bitnom slučaju naći razumijevanja za to.

Dragutin Matak

Nikica Maretić

Terezija Mitrović

